

Управління економікою: теорія та практика. Сьомі Чумаченківські читання: зб. наук. праць / НАН України, Ін-т економіки пром-сті; редкол.: О.І. Амоша (голов. ред.), В.І. Ляшенко (відп. ред.), Ю.С. Залознова та ін. Київ, 2018. 166 с.

Тетяна ПІДЛІСНА

здобувачка освітньо-професійної програми
«Публічне управління та адміністрування» ТНЕУ
Науковий керівник – к.е.н., доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу ТНЕУ Олег ІВАЦУК

ОСОБЛИВОСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

Якісно новим етапом інтернаціоналізації господарського життя є інтеграція, яка знайшла втілення в розвитку економічних об'єднань держав і репрезентує більш глибокі, проникаючі економічні зв'язки національних економік різних країн. У ній відображається ступінь інтернаціоналізації продуктивних сил, досягнень науки й техніки.

Під інтеграцією, за словами професора О. Бея, розуміють процес економічного об'єднання дотепер роз'єднаних частин однієї держави чи низки самостійних держав в одне ціле – фактичну сукупність відносин [3]. В процесів інтеграції у системі збільшується обсяг і інтенсивність взаємозв'язків і взаємодій між її елементами, зокрема, надбудовуються нові рівні управління. Інтеграція як процес містить у собі заходи, покликані усунути дискримінацію між господарськими одиницями, що є суб'єктами різних національних держав. Інтеграція як стан позначається відсутністю будь-яких форм дискримінації між національними господарствами.

Найбільший розвиток у розвинутих країнах інтеграційні процеси дістали у Західній Європі (Європейський Союз) і в Північній Америці (НАФТА). Практика показує, що розширення ринку через регіональну інтеграцію може приводити до значної економії на масштабі виробництва для країн-учасниць. При цьому вони здобувають додаткові вигоди в ефективності виробництва від посилення конкуренції, якщо країни-члени інтеграційного об'єднання випускають однаковий асортимент продукції. За цих умов скорочуються відносно неефективні виробництва й розширюються більш конкурентоспроможні. У результаті створення митного союзу, єдиного ринку може виникати і протилежний ефект – через те, що виробники третіх країн могли б поставляти ті самі товари за нижчою ціною [5, с. 12].

Щодо України, то європейська інтеграція в економічній сфері забезпечує: модернізацію економіки; подолання відсталості у технологічній сфері; залучення іноземних інвестицій і новітніх технологій; створення нових робочих місць; підвищення конкурентоспроможності вітчизняного товаровиробника; вихід на ринок ЄС та, звичайно, світові ринки [4, с. 11].

Окрім того, виділяють певні чинники, що гальмують рух України до ЄС, зокрема: повільність у проведенні економічних реформ, відсутність помітних результатів внутрішніх соціально-економічних трансформацій; тривогу викликає рівень корупції та економічної злочинності; відсутність консенсусу стосовно європейського вибору серед населення; явний дефіцит досвідчених фахівців з євроінтеграції, насамперед серед політичної еліти і державних службовців України [1, с. 28]; величезний розрив у рівнях економічного розвитку України і європейських країн; значна відмінність рівня життя населення; невідповідність правових систем [2, с. 114].

Таким чином, євроінтеграція України – це процес спрямований на наближення різних сфер суспільного життя, зокрема, політичної, правової, економічної, соціальної до європейських принципів, стандартів та цінностей, з метою підвищення якості життя та добробуту населення України. Тому необхідно проводити і надалі ефективну, якісну євроінтеграційну політику у нашій державі, використовуючи різні інструменти регулювання.

Використані джерела

1. Відносини між ЄС та Україною: інформаційна довідка, 6 березня 2018 р. URL : https://ceas.europa.eu/headquarters/headquartersHomepage/29685/node/29685_uk.
2. Кваша О.С., Синякова А. В. Україна та ЄС: проблеми та перспективи інтеграції в сучасних умовах. Науковий вісник Ужгородського національного університету. 2019. Випуск 23, частина 1. URL: http://www.visnyk-econom.uzhnu.uz.ua/archive/23_1_2019ua/25.pdf.
3. Марчин О.І. Економічна сутність фінансової глобалізації. URL: <http://intkonf.org/marchin-oi-ekonomichna-sutnist-finansovoyi-globalizatsiyi>.
4. Трюхан В. Інституційне забезпечення виконання угоди про асоціацію Україна – ЄС. К.: Вид-во НАДУ, 2011. №3. С. 184-193.
5. Шевченко В. Ю. Глобальні та європейські аспекти фінансової інтеграції: фактори та результати. Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. 2008. № 103. С. 10-14.

Олеся ПІДМУРНЯК

здобувачка освітньо-професійної програми

«Менеджмент закладів охорони здоров'я» ТНЕУ

Науковий керівник – д. е. н., професор кафедри менеджменту публічного управління та персоналу ТНЕУ Петро МИКИТЮК

СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ КАДРОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ В ЗАКЛАДАХ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Для досягнення ефективності у реформуванні сфери охорони здоров'я галузева кадрова політика повинна обґрунтовано розроблятися з урахуванням реальних потреб вітчизняної сфери охорони здоров'я та завдань її реформування.

Одним із першочергових напрямів оптимізації кадрової політики сфери охорони здоров'я має бути вдосконалення регуляторної бази, виходячи з